

da let blive en Forhaling af det foreliggende Forslags Gennemførelse, hvad vi ikke er tjent med.

Jeg vil endelig gerne rette en Tak til den højtærede Landbrugsminister for det Svar, han gav mig paa mit Spørgsmaal med Hensyn til, paa hvilket Grundlag man vilde yde den paagældende Erstatning. Jeg maa maaske have Lov til i den Forbindelse at tilføje, at det vilde være det rigtigste at beregne denne Erstatning paa Grundlag af den Gennemsnitsmælkemængde, som er leveret i de sidste 14 Dage, før Sygdommen er kommet til Udbrud, da jeg tror, at man derigennem vil naa den største Retfærdighed. I øvrigt er jeg fuldkommen tilfreds med de Udtalelser angaaende Erstatningen, som den højtærede Landbrugsminister fremsatte.

J. P. Jensen: Jeg vil blot sige et Par Ord i Anledning af det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby)s Bemærkning om den smitsomme Kalvekastning. Jeg er en Tilhænger af, at man over en skarp Kontrol med den, men der er ved Finanslovsforslagets første Behandling kommet nogle Oplysninger frem, som i nogen Grad gør mig betænkelig ved at tage Lovforslaget, som det er. Jeg tror, det vilde være rigtigt, om man, hvis der virkelig er Stemning for det, tog denne Lovbestemmelse med op til Revision i det Øjeblik, vi er ved dette Lovforslags Behandling. Jeg kan ikke dele det ærede Medlem Hr. Hedelunds Anskuelse om, at det er nødvendigt at gennemføre dette Lovforslag ekspres. I Øjeblikket er Mund- og Klovesygen jo ikke saa udbredt, og hvis der opstaar enkelte Tilfælde, har Landbrugsministeriet Bemyndigelse til at træffe Forholdsregler derimod. Jeg er blevet meget ilde berørt ved at se, at man faktisk efter denne Lovbestemmelse kan blive behandlet, saaledes som sket er. Jeg troede overhovedet ikke, at Jurister kunde fortolke Loven saaledes, at man kunde blive dømt til at yde saa stor Erstatning som den, jeg hørte Tale om ved Finanslovsforslagets første Behandling. Jeg maa antage, at den højtærede Landbrugsministers Erfaring gaar i samme Retning. Jeg har Indtryk af, at Ministeren reagerer noget mod de Lovbestemmelser. Jeg vil derfor haabe, at vi faar denne Lovbestemmelse taget op til Revision, nu da vi har dette Lovforslag til Behandling. Den højtærede Landbrugsminister siger, at der ikke er fældet lemfældige Domme, men at Dommene over Forsømmelser ved Behandlingen af Mund- og Klovesyge i det store

og hele er ret kraftige. Derimod maa jeg meget protestere. Jeg maa give min ærede Kollega Ret i, at der er fældet Domme, som ligger udenfor al Rimeligheds Grænser. Jeg maa maaske have Lov til at nævne et enkelt Eksempel, som jeg har haft. En Gaardmand havde en Besætning, som var syg i 10 Dage, og i al den Tid leverede han Mælk til Mejerierne og realiserede, hvad der var at realisere, kørte Gødning og Aje ud paa Marken og bragte Sække til Købmanden. For denne Forseelse, som jeg betragter som en Generalforseelse overfor Egnen, blev han idømt en Mulkt paa 25 Kr. Det var det første Tilfælde af Mund- og Klovesyge indenfor den Mejerikreds. Jeg synes nok, det var en meget lemfældig Dom. 8 Dage efter var den halve Mejerikreds smittet. Den højtærede Landbrugsminister siger, at det ikke altid er farligt at levere Mælk fra smittede Besætninger til Mejerierne, ud fra den Betragtning, at naar hele Egnen er erhjemsøgt, saa kan det ikke blive værre. Jeg kan ikke dele den højtærede Landbrugsministers Anskuelse paa dette Omraade. Det er min Overbevisning, at er blot 25 pCt. af en Egns Kvægbesætning angrebet, maa den kaldes meget stærkt befængt med Mund- og Klovesyge, og de øvrige Kvægbesætninger paa Egnen er stærkt udsat for Smitte. Jeg tror, at der er lige stor Fare, enten man har faa eller mange Tilfælde, naar man leverer Mælken til Mejerierne. Den Ting er sikker, at naar man kører omkring med Smitstofferne paa den Maade, saa nedbryder det Tilliden og Tiltroen hos Befolkningen til, at det er den rigtige Maade, man er inde paa. Den forstaar ikke, at man kan omgaa Smitstoffet paa den Maade, og at det ikke skulde betyde nogen Fare. Der ligger lige saa sikkert en Fare deri, som hvis en Dyrslæge er skødesløs, naar han gaar ind i en smittet Besætning og ikke desinficerer sig og ikke opfører sig fuldstændig korrekt; saa nedbryder han, selv om han ikke fører Smitte med sig, paa den Maade Tilliden hos vedkommende Ejer af Besætningen. Han siger: Ja, Dyrslægen gaar ligegyldigt derind, saa kan jeg ogsaa gaa derind. Naar han ikke præcis gennemfører Desinfektionen af sig selv, af sine Hænder, Fødder og alt, Overtrækstøj og Ejeren, ser, hvorledes han forholder sig overfor en smittet Besætning, saa svækker han Lysten til og Forstaaelsen hos vedkommende Ejer af selv at gøre noget. Derfor betyder det, at man træffer passende Foranstaltninger,